

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1378/2017
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиља мал. АА и мал. ББ, чији је законски заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Драгана Плачков, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., кога заступа Милан Вебер, адвокат из ..., ради измене одлуке о дечијем издржавању, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 131/17 од 16.03.2017. године, у седници одржаној 29.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 131/17 од 16.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1083/16 од 24.11.2016. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање мал. АА рођене ... године плаћа месечно износ од 7.000,00 динара, а за издржавање мал. ББ рођене ... године плаћа месечно износ од 6.000,00 динара, почев од 30.06.2016. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови сваког 1-10. у месецу са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког месечног износа па до исплате уплатом на текући рачун мајке ближе описан у том делу изреке, па је утолико измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 3451/11 од 19.07.2012. године. Ставом другим и трећим изреке преко досуђених износа одбијени су тужбени захтеви тужиља. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 131/17 од 16.03.2017. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиље су изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 3451/11 од 19.07.2012. године, разведен је брак мајке малолетних тужила и туженог и заједничка малолетна деца поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Тужени је обавезан да доприноси дечијем издржавању 17,5% за свако дете појединачно од својих редовних месечних новчаних примања умањених за порезе, доприносе и обавезно социјално осигурање уплатом на текући рачун мајке законске заступнице. Тужени је на основу те пресуде плаћао издржавање у периоду од новембра 2015. године до фебруара 2016. године и у октобру 2016. године. У време доношења претходне одлуке мал. АА је ишла у ... разред основне школе, а мал. ББ је имала ... године. Сада мал. АА похађа ... разред. Након развода брака мајке тужила и туженог мал. АА је остала да живи са бабом, како би похађала и даље исту школу. Живе у стану чији су сувласници мајка тужила и њена сестра. Мајка законске заступнице је пензионер са примањима 30.000,00 динара, а режијски трошкови за стан износе 18.000,00 динара. Од ваншколских активности мал. АА похађа часове енглеског језика. Мал. ББ сада иде у ... разред основне школе и рекреативно се бави фолклором. Утврђене су месечне потребе малолетних тужила које се односе на одећу, обућу, прибор за хигијену, опрему за школу и ваннаставне активности које похађају и које за мал. АА износе 16.000,00 динара, а за мал. ББ 12.000,00 динара. Законска заступница тужила, мајка рођена је ... године, запослена је у рачуноводству на ... где остварује зараду од 56.000,00 динара, удата је и живи са супругом који је запослен и остварује месечна примања од 33.000,00 динара. Супруг има кредитну обавезу од 10.000,00 динара на име отплате кредита за куповину аутомобила. Режијски трошкови за стан у коме живе су 20.000,00 динара месечно. Тужени је рођен ... године по занимању је инжењер машинства. У време доношења претходне одлуке био је запослен у ... и остваривао зараду од 38.500,00 динара, а од 21.07.2016. године је незапослен и пријављен на евиденцију Националне службе за запошљавање где остварује месечну надокнаду од 18.857,00 динара у трајању од девет месеци. Тужени има дијагнозу ... због чега узима медикаментозну терапију коју када не добије на рецепт купује и плаћа 2.000,00 динара месечно. Ожењен је и његова супруга је незапослена и прималац новчане накнаде код НСЗ. Живе у делу куће која чини засебну стамбену јединицу која је у његовом власништву, стан површине 25м². Режијски трошкови износе 16.000,00 динара месечно. Осим ове не поседује другу имовину у свом власништву. Од дана када је остварио право на новчану накнаду тужени на име издржавања мал. тужила плаћа месечно 35% од новчане накнаде.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су изменили одлуку о издржавању малолетне деце.

Према члану 164. Породичног закона висина издржавања се може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. По члану 160. истог закона издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1). Потребне повериоца издржавања зависе од његових година,

здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица те и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Чланом 162. став 3. прописано је да ако је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Имајући у виду да су пред нижестепеним судовима утврђене укупне месечне потребе малолетних тужила као и финансијска и материјална ситуација туженог, правилно је примењено материјално право када је измењена првобитна одлука о издржавању јер су деца сада старија и њихове потребе су веће док у односу на туженог правилно је цењена околност да је незапослен и да прима накнаду преко Националне службе за запошљавање, али да га та околност не може ослободити обавезе издржавања малолетне деце. Преостали износ за издржавање малолетних тужила у могућности је, а и у обавези, да обезбеди законска заступница – мајка.

Нису основани ревизијски наводи да је суд уместо да повећа износ висине доприноса за издржавање тужила у суштини смањио тај износ, јер је до подношења тужбе у овој парници тужени за обе малолетне тужиле месечно плаћао издржавање у проценту од своје зараде (35%), што прерачунато у фиксни износ представља суму између 11.000,00 и 12.000,00 динара укупно (зарада је износила 38.500,00 динара, а касније је тужени остао без посла), што је мање од суме на коју је обавезан у овој парници.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић